

наклали огънь да си сготвятъ гостба. Сложили котела възъ два отломъка селитра и стъкнжли огънь подъ него. Кага станъла гостбата, моряцитъ оттръгнжли котела, нъ подъ него селитрата вече ѝ нѣмало. Тъ се зачудили — гдѣ се е дѣнъла !

Нъ когато се вгледали по-харно, виждатъ единъ прозраченъ камъкъ, който се образувалъ, получилъ се отъ растопването на селитрата и отъ смѣсването ѝ съ пепелъта и пѣсъка. Тозъ прозраченъ камъкъ било стъкло.

Така финикийскитъ моряци открили срѣдство — какъ да правятъ стъклото. То отъ начало било много скъпо и се употрѣбявало само за украшение на стаи и по дрѣхитъ. За прозорци стъклото взело да служи доста по-сетнѣ, а не наскоро подиръ изнамирането му.

Сега вече по всичкитъ държави има голѣми фабрики, въ които се прави стъкло. И не само за прозорци и за разни украшения, но и за разниссѣдове: шишета, чаши и много, много стъклени работи.

Ето какъ правятъ шишетата:

Въ прѣстени гърнета турятъ селитра, пѣсъкъ и други работи; турятъ гърнетата въ добръ опалени печи и тамъ селитрата и пѣсъка се стопяватъ на стъклена пихтия.

